

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613843136/facsimile.pdf> (tilgået 15. oktober 2021)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Lune. »Tilgiv min utaalmodige Adfærd,« sagde hun, og rakte ham Haanden, »hvor sikkert man end troer at beherske sig selv, saa kommer dog den gamle Uartighed fra Borneaarene engang imellem frem; imidlertid kan De stole paa, at De har en tro Ven inde i mig.« Efter disse Ord forkod hun ham lige saa hurtig, som hun var kommen.

Adalbert bankede flere Gange paa sin Svigerindes Dør, før Nogen hørte ham; endelig kom Leontine, og lukkede ham ind. »Min Søster er ikke her,« sagde Leontine. »hun er i mit Værelse, vil De see hende, kan De følge mig.« Efter disse Ord ledte hun ham igiennem Alexandras Kammer ind i et Sideværelse, i hvilket et Par Vinduer vare aabnede til Haven, hvori de store Valnøddeblade, nærved Ruderne, ligesom grønne Vifter, kæmpede med Solstraalerne, for at holde dem borte. Fra et tredie Vindue, der vendte mod Vest, var der en deilig Udsigt over Skoven og til den fierne Flod, der luede med gyldne Straaler i Aftensolen. En forunderlig Fred var udbredt over det hele Landskab og over Værelset selv. Men i Baggrunden hang et stort Kort over Polen, hvorpaa Adalbert ved nøiere Eftersyn opdagede, at alle de Lande, der i gamle Dage havde hørt til Kongeriget, lige fra Østersøen til det sorte Hav, og lige fra Oderen til Dniiperfloden, vare indstregede og omcirklede med Rødkridt.

Alexandra sad nærved det tredie Vindue, hvorfra der var den skønneste Udsigt, hun saae langt bedre ud, end Adalbert havde ventet, thi den milde Aftenluft udbredte en svag Rødme over hendes Kinder. Paa hans Spørgsmaal om, hvorledes hun befandt sig, rakte hun ham Haanden og sagde, at hun befandt sig bedre og aandede friere, end hun i lang Tid var vant til. »Pater Vincent har været her,« sagde Leontine, »hans Ord ere den bedste Lægedom for Alex-